

Az EU Amerika keszty?bábja

2022 június 19. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Akarunk az unió tagjai maradni?

Milyen állapotban van ma az Európai Unió, miközben zajlik az orosz–ukrán háború? Meghasonlított állapotban. És miért? Mert már nem ismeri fel a saját érdekeit. Mások érdekeit szolgálja ki, akik viszont ideológiai, morális kérdésként találják ezeket az unió elitjének, akik ezt a szempontot hasznos idiotaként elfogadják és eszerint cselekednek, és ezt várják el az unió minden egyes tagállamától.

Hogyan is énekelte Cseh Tamás a Telihold dalában? „Nem érted, hogy mit látsz, nem érted, mit nézel, itt hálókát sz?nek nagy szándékú kézzel.” És: „Mivel most világunk nagy holdfényben fürdik, s mi velünk történik, azt máshonnan küldik.”

Fordítsuk le ezt a politika nyelvére.

Az Európai Uniót, pontosabban a brüsszeli f?sodratú, föderalista elitet a globális pénzügyi háttérhatalom irányítja. Ezt most már ki kell mondani, mert ha nem tesszük, nem is értjük meg azt az ?rületet, amit Brüsszel m?vel.

A globális elit az elmúlt évtizedek során behálózta az unió legfontosabb intézményeit („menetelés az intézményeken át – mondta a '68-as diáklázadás egyik vezetője, Rudi Dutschke), a bizottságot, a parlamentet, az unió bíróságát, s részben az Európai Tanácsban jelen lévő tagállami vezetőket. Soros Gyuri bácsi saját hálózata ebben persze nagyon fontos szerepet játszik, de nem kizárólagosan.

Ha ezt elfogadjuk, akkor már csak azt kell megkérdeznünk: mi a globális elit célja? Mi a célja a Világgazdasági Fórumnak (WEF), Klaus Schwabnak és az ott tömörül?, világot irányító globalista gazdasági, politikai, médiabeli, közéleti csúcsegitnek az orosz–ukrán háború kapcsán?

Nem más, mint az Egyesült Államok által vezetett egypólusú világrend fenntartása, és egy új, globális világkormányzás létrehozása, a 2020-ban meghirdetett, liberális és újkommunista Great Reset (Nagy Újrakezdés) által. E „nemes” cél legnagyobb akadályai a nemzeti szuverenitását, ortodox keresztény kultúráját és nagyhatalmi romantikáját ?rizni akaró Oroszország léte, katonai és félig gazdasági ereje. A másik akadály Kína, de utóbbi bonyolultabb kérdés, vele egyszerre próbálnak szembe szegülni és tárgyalni, esetleg félig-meddig bevonni a nagy terv végrehajtásába (lásd Kína részvételét a WEF-ben).

Oroszország azonban egyértelm?en útban van.

Ezért volt szükség arra, hogy az Egyesült Államok Ukrajnát, mint felvonulási terepet felhasználva addig provokálja Oroszországot, míg az végül tényleg nem hagyta magát, s miel?tt abszolút kiszolgáltatott helyzetbe került volna, megel?z? csapást mért Ukrajnára. Ez volt a cél, s ezt elérte a globális elit.

Futballszeret? olvasóim talán még emlékeznek a francia Zinedin Zidane és az olasz Materazzi hírhedt esetére. Történt a francia–olasz világbajnoki dönt?ben, hogy Materazzi folyamatosan provokálta Zidane-t, olyanokat mondott neki meccs közben a húgáról és az édesanyjáról, amik itt nem írhatók le, nem t?rnek nyomdafestéket, de el tudják képzelni. Zidane ezt sokáig h?siesen t?rte, t?rte, nem szólt semmit, ám Materazzi nem hagyta abba, s végül célba ért: Zidane nem bírta tovább, egyszer?en szólva lefejelte az olasz véd?t. Eredmény: Zidane-t kiállították, a franciák elvesztették legfontosabb emberüket, és végül elvesztették a világbajnoki dönt?t.

Hibázott Zidane? Igen, hibázott.

De ki beszél Materazziról? ? szinte h?s lett, mert ügyesen kiállította Zidane-t. A cél szentesített az eszközt. Egyszerűen minden úgy kezd?dött, hogy Zidane lefejelte Materazzit? Az orosz–ukrán háború pedig úgy kezd?dött, hogy Oroszország megtámadta Ukrajnát, tehát ? az agresszor és punctum.

A tény igaz: Oroszország megtámadta Ukrajnát. De ki beszél arról, hogy mik voltak az el?zmények? A provokátorok makulátlanok, tökéletesek, morálisan rendben vannak?

Ugyan már!

Ide tartozik, hogy már Arisztotelész, a nagy görög filozófus is foglalkozott azzal a kérdéssel, miként kell megítélni egy ember túlzott, akár agresszív reakcióját arra, ha emberi becsületébe beagázolva vérig sértik ?t vagy szeretteit. Arisztotelész válasza nagyjából az volt, hogy bár felmenteni nem lehet az agressziót ilyen esetben sem, de a

lehet? legnagyobb megértéssel és a legkisebb büntet? következménnyel kell sújtani az érintettet, aki „visszaütött”.

Ne felejtjük el az előzményeket tehát. A NATO, Gorbacsovnak tett ígérete ellenére, folyamatosan kelet felé bővítette a hatókörét, közelítve Oroszországhoz. 2014 után Amerika folyamatosan fegyverezte fel és képezte ki Ukrajnát egy leendő háború sikeres megvívására, s az utóbbi nyolc évben ukrán militáris és paramilitáris, félnáci vagy náci szervezetek folyamatos atrocitásokat követtek el a Donbaszban élő orosz kisebbséggel szemben, s ami nem kevésbé fontos, a nagyhatalmak, Ukrajna és Oroszország által is aláírt minszki egyezményt a mai napig nem tartotta be Ukrajna, vagyis nem adott autonómiát az oroszok által lakott területeknek, Luhanszknak és Donyecknek. A legutóbbi időben pedig Ukrajna kérte a felvételét a NATO-ba, s végül már arról beszélt Zelenszkij az év eleji müncheni biztonsági konferencián, hogy Ukrajnának nukleáris fegyverrel is kellene rendelkeznie.

Csodálkozunk, ha Putyin úgy vélte, Oroszországot módszeresen bekerítik és fenyegetik?

Ettől persze még nem kellett volna megtámadnia Ukrajnát, de a dologról minimum azt kell mondanunk, hogy nem fekete és fehér, nem úgy van az, hogy van a gonosz Oroszország és Putyin, vele szemben pedig az angyalian jóságos Ukrajna, a Nyugat és a globális elit. Ugyan már! Hagyjuk ezt! Mi történt valójában?

Egy nagyhatalom – mögötte a globális háttérhatalommal – le akart győzni egy másik, erejéből sokat veszített, tehát immáron sebezhető nagyhatalmat, utóbbi azonban nem hagyta magát, nem lökte fejbe magát.

Ez tehát szintisztán geopolitikai, nagyhatalmi, globális ütközet, háború, amelyben egyszeren fel sem merülnek morális megfontolások. Azt se feledjük el: mi is történt a háború kitörése után néhány nappal?

Az oroszok jelentős eredményeket értek el, s Zelenszkij is azt tartotta helyesnek, ha az ellenségek tárgyalóasztalhoz ülnek. Így is történt, megkezdődtek a tárgyalások, de utána mi történt? A tárgyalások alatt a Nyugat, az Egyesült Államok, majd az EU is elkezdett fegyvereket küldözgetni Ukrajnának, s ezzel fenntartotta annak a reményét Zelenszkijben, hogy akkor mégis érdemes folytatni a háborút, mert akár még győzhetnek is.

És ezek után a globális elit és az Egyesült Államok morális kérdést csinált abból, ami nem az, hanem szintisztán hatalmi kérdés.

Jól látszik, hogy az Egyesült Államok még a szankciók tekintetében is az érdekei szerint cselekszik, ám azt várja el az uniótól, hogy Brüsszel morális követelményként állítsa maga elé, hogy Oroszországot kötelessége szankcionálni, még olyan módon is, hogy az végül nem Oroszországnak árt, hanem az unió tagállamainak és polgárainak, még hozzá drasztikus mértékben. És az unió, a brüsszeli elit mindezt elfogadja és el is hiszi, hogy jól cselekszik. Egy álságos és hazug értelmezést tett a magáévá, amit „máshonnan küldtek.”

Ennek „végeredménye” Robert Habeck zöld alkancellár kijelentése a minap, aki közölte, „mich irritiert” (engem irritál), hogy Magyarország a saját érdekeit követi a szankciók, az olajembargó kapcsán. Üristen...

Két kérdésem van a végére.

Egy: akarunk az unió tagjai maradni? A válasz: igen. A második kérdésem: kialakulhat olyan helyzet az unió vezetésének jelenlegi állapotát figyelembe véve, hogy az unió tagjának maradni közvetlen és jelenvaló károkat okozna hazáknak? A válasz megint csak: igen.

De azért reménykedjünk.

Fricz Tamás

A szerző politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

Borítókép: Volodimir Zelenszkij ukrán elnök, Olaf Scholz német kancellár és Emmanuel Macron francia elnök sajtótájékoztatón vesz részt Klaus Johanniss román elnökkel és Mario Draghi olasz miniszterelnökkel a kijevei Mariinszkij-palotában tartott találkozójukon, 2022. június 16-án (Fotó: EPA/Sergey Dolzhenko)

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
